

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713205666
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3713205666.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľky U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XXX-X, V. O., proti odporcovi V. W.R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XXX-X, V. O., o návrhu navrhovateľky na vylúčenie odporcu z užívania bytu takto

rozhodol:

Súd vylučuje odporcu V. W.U., nar. X.X.XXXX z užívania bytu č. X, vo vchode č. XXX, bytového domu č. XXXX na sídlisku W. B. V.W. O. v rozsahu, že tomuto zakazuje vstup do bytu a jeho užívanie na neurčito od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 24,88 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 74,62 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 03.05.2013. Týmto návrhom sa odporkyňa domáhala vysporiadania BSM a vylúčenia odporcu z užívania bytu č. X, vchod č. XXX na prízemí bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/XX „zastavané plochy a nádvoría“ o výmere 857 m², zapísaného na LV č. XXXX k.ú. V. (ďalej len byt). Návrh na vylúčenie odporcu z užívania bytu, bol vylúčený na samostatné konanie uznesením tunajšieho súdu č.k. 8C/102/2013-40 zo dňa 10.05.2013 a po vylúčení bol zapísaný pod. sp. zn. 8C 106/2013.

V návrhu odporkyňa uviedla, že dňa 19.04.1993 manželstvo uzavrela s odporcom a účastníci majú spoločné tri plnoleté deti, V., X. a Q. W.. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/64/2010-10 zo dňa 19.05.2010 bolo manželstva účastníkov rozvedené. Návrh na rozvod manželstva podala navrhovateľka, a to z dôvodu stupňujúceho sa násillia odporcu a priamo úmerne k nemu stúpajúcemu strachu o zdravie vlastné a zdravie svojich detí. Po rozvode, pretože nemala možnosť iného bývania, ostala navrhovateľka s deťmi bývať v predmetnom byte, ktorý je v katastri nehnuteľností zapísaný ako bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov. Hoci odporca vlastní rodinný dom v Š. (k.ú. Š., LV č. XXXX), ostal po rozvode tiež bývať v byte, avšak aktuálne, po nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd Uznesením č.k. 6C/43/2013-42 uložil odporcovi povinnosť dočasne nevstupovať do bytu, v byte už nebýva.

Navrhovateľka zdôraznila, že byt jej bol pridelený dňa 15.08.1990, zo strany jej predošlého zamestnávateľa ZVL Považských strojární š.p., a až 09.01.1998 (8 rokov po pridelení bytu) uzavreli navrhovateľka a odporca ako manželia s Považskými strojárnami, a.s. zmluvu o prevode vlastníctva

bytu. Náklady na byt hradila zväčša navrhovateľka. Od roku 2008 odporca prestal úplne prispievať na chod domácnosti a na úhradu nákladov na byt, teda navrhovateľka sa sama podieľa na úhradách nákladov za bývanie.

Byt má 2 obytné miestnosti, pričom odporca do opustenia bytu užíval sám jednu izbu v byte, z ktorej užívania svojvoľne a násilne vylúčil ostatných členov domácnosti, a navrhovateľka s tromi deťmi bola nútená využívať len obývaciu izbu. Odporca sa často opíjal, v stave opitosti gradovali jeho útoky na navrhovateľku i na deti. V priebehu posledných 8 rokov sa tento stav značne zhoršil a dospel do situácie, že navrhovateľka sa obávala nielen o svoje zdravie, ale i svoj život. S najmladšou dcérou boli viackrát donútené utiecť z bytu, resp. sa zdržiavať u známych v Š.. V tejto veci bolo na odporcu i podané trestné oznámenia, na základe ktorého sa začalo trestné stíhanie. Vzhľadom na uvedené sa navrhovateľka domáhala, aby súd vylúčil odporcu z užívania bytu a zaviazal ho nahradiť jej trovy konania.

Súd vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 6C/43/2013, rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/64/2010-10, (súčasť spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6C/43/2013) zo dňa 19.05.2010, rozhodnutím Považských strojární, š.p. z 16.08.1990 o pridelení podnikového bytu navrhovateľke, zmluvou o prevode vlastníctva bytu z 17.12.1997, zápisom z finančného vysporiadania z 07.05.1998 na základe prevodu vlastníctva bytu, výpisu z LV č. XXXX k.ú. V. O., spisom OR PZ Považská Bystrica sp.zn. ORPZ-PB-OPP3-P-120/2013, výpoveďou navrhovateľky na pojednávaní dňa 24.02.2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 7C/64/2010-10 zo dňa 19.05.2010 vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne dňa 23.6.2010 rozvedené. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka aj v konaní o rozvod tvrdila, že dôvodom zlých vzťahov bola odporcova žiarlivosť, (podozrenia z mimomanželských stykov s inými mužmi) a agresivita (opakované fyzické a verbálne napadol).

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že účastníci konania sú spoluvlastníkmi bytu, pričom dňa 16.08.1990 tento byt bol navrhovateľke pridelený podnikom ZVL Považské strojárne, š.p., a následne dňa 17.12.1997 ho získala ona aj s manželom do bezpodielového spoluvlastníctva na základe zmluvy o prevode vlastníctva k bytu.

Z pripojeného konceptu priestupkového spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica sp.zn. ORPZ-Mesto Považská Bystrica, IČO: 00317667, Centrum 2/3, Považská Bystrica-OPP3-P-120/2013 vyplýva, že Obvodný úrad, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Považská Bystrica, prejednal udalosť, ktorá sa odohrala dňa 23.02.2013 ako podozrenie z priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Vec objasňovalo vyššie uvedené oddelenie Policajného zboru a do dňa rozhodnutia vo veci 8C 106/2013 nebolo objasňovanie ukončené žiadnym rozhodnutím.

Z úradného záznamu spísaného dňa 23.02.2013, spracovaného npráp. Y. W. a nstržm. S. súd zistil, že uvedeného dňa bola vyslaná hliadka, aby preverila oznámenie vo veci slovného napádania navrhovateľky. Navrhovateľka spolu s jej dcérou Q. uviedli privolaným príslušníkom PZ SR, že ich odporca napadol. Po príchode k bytu policajtom otvoril odporca, ktorý bol zjavne značne pod vplyvom alkoholu a odmietal komunikáciu, avšak v tom čase sa nedopúšťal žiadneho protiprávneho konania. Následne sa obliekol a odišiel z bytu na neznáme miesto.

Navrhovateľka v priestupkovom konaní vypovedala, že dňa 23.02.2013 šla s dcérou do kostola, keď uvidela, že odporca spadol pred vchodom do domu. Chcela ho zodvihnúť, no on jej začal nadávať, používal vulgárne výrazy, neskôr, keď prišli do bytu im obom opäť vulgárne nadával. Na nadávky nereagovali a matkou opustili byt, aby ich otec fyzicky nenapadol.

Odporca v uvedenom priestupkovom konaní nerozporoval tvrdenia navrhovateľky a ich dcéry, ale tvrdil, že na incident si nepamätá a pokiaľ došlo k nejakým urážkam, ľutuje to. Vypovedal, že z bytu odišiel, aby nedošlo k ďalším nedorozumeniam. Jeho konanie ho mrzí a prisľúbil, že sa nebude opakovať.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 24.2.2014 vypovedala, že od doby, keď bolo vydané PO odporca chvíľku ešte býval v byte, no potom keď prišli do bytu policajti, sa definitívne odsťahoval a od tejto doby, t.j. od leta 2013, v byte nebyva. Napriek tomu na návrhu trvala, pretože pokiaľ by nemal zákaz do bytu sa nastáňovať, mohol by tam prísť a ona by sa ho bála, pretože pred tým sa s práva veľmi nevyspytateľne, napádal ju aj keď spala, vynucoval si styk, hoci už boli rozvedení, vulgárne jej nadával, keď ho odmietala. Jeho správanie by sa nezmenilo, pokiaľ by vedel, že sa môže vrátiť do bytu, ona by musela byť opustiť, pričom nemá kde bývať na rozdiel od odporcu, ktorý býva v rodičovskom dome, ktorý zdedil a je jeho výlučným vlastníkom. Žiadala, aby súd rozhodol napriek tomu, že sa odporca pojednávania nezúčastnil, pretože termín pojednávania mal riadne doručený, pred tým mal riadne doručený návrh, k nemu sa nevyjadril, nenamietal dôvody podaného návrhu. Z uvedeného dôvodu žiadala, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, jej návrhu aby súd vyhovel a zaviazal odporcu nahradiť jej trovy. Uviedla ďalej, že stále býva v byte aj s 3 dospelými deťmi (, 23,25 a 26 roční).

Zo spisu tun. súdu sp. zn. 6C/43/2013 súd zistil, že navrhovateľka žiadala o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi, aby nevstupoval do spoločného bytu, pretože odporca je agresívny, požíva alkoholické nápoje, psychicky aj fyzicky týra navrhovateľku aj ich deti, vzhľadom na čo sa životná situácia navrhovateľky stala kritickou. Tun. súd uznesením č.k. 6C/43/2013-42 zo dňa 11.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.7.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/356/2013-51 zo dňa 17.6.2013, uložil odporcovi dočasne nevstupovať do bytu, pričom sa stotožnil s dôvodmi na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré uvádzala navrhovateľka, pretože bola preukázaná potreba dočasnej úpravy. Súd konštatoval, že bolo preukázané, že odporca sa násilne správa k manželke a deťom.

Podľa § 146 ods. 2 Obč.zák. ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa §101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Odporca bol prakticky počas celého konania procesne pasívny, vo svojom jedinom podaní sa nijako nevyjadril k predmetu konania, nezúčastnil sa na pojednávaniach, neuviedol nijakú skutočnosť vo svoj prospech a do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nepredložil ani nenavrhol vykonať nijaký dôkaz vo svoj prospech, hoci bol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a toto poučenie mu bolo doručené spolu s návrhom na začatie konania, pričom svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Nakoľko súd je povinný vec prejednať a rozhodnúť aj v prípade ak sú účastníci nečinní, súd vo veci rozhodol, pričom prihliadol na dôkazy, ktoré navrhovateľka predložila, alebo na ktoré sa odvolala v návrhu na začatie konania.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že obaja účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, pretože súdu je z úradnej činnosti známe, že v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia bol podaný návrh na vysporiadanie BSM, o ktorom sa koná v konaní vedenom na tunajšom

súde pod sp.zn. 8C/102/2013. K dnešnému dňu ešte nebolo toto konanie právoplatne skončené, nakoľko odporca podal odvolanie proti uzneseniu tunajšiemu súdu č.k. 8C/102/2013-66, ktorým bolo uvedené konanie pre späťvzatie návrhu zastavené.

Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje obmedziť alebo úplne vylúčiť užívanie právo jedného z manželov k bytu alebo k domu, ktorý je predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti dochádza k fyzickému násiliu alebo psychickému násiliu resp. k hrozbe takýmto násilím. Nezniesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického, či psychického násillia teda musí mať značnú intenzitu, musí byť spôsobilá znížiť kvalitu spolužitia v spoločnom byte, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za nezniesiteľné. Existencia konkrétneho psychického, fyzického násillia, resp. hrozby takýmto násilím musí byť v konaní náležite preukázaná.

Súd má za jednoznačne preukázané, že dňa 23.02.2013 došlo k incidentu, pri ktorom odporca vulgárne urážal navrhovateľku i spoločnú dcéru, pričom obe následne privolali políciu a odišli z bytu. Priebeh celého incidentu má súd za preukázaný, nakoľko ho v podstate zhodne opísala navrhovateľka i jej dcéra, pričom odporca nadávanie, teda slovné násillie nepoprel, len uviedol, že sa na to nepamätá, pričom z úradného záznamu spísaného príslušníkmi PZ vyplýva, že odporca bol v čase incidentu značne pod vplyvom alkoholu.

Už návrh na rozvod manželstva podaný v roku 2010 bol odôvodnený násilím zo strany odporcu, tiež návrh na začatie konania datovaný dňom 02.05.2013 bol odôvodnený násilím zo strany odporcu a na pojednávaní dňa 24.02.2014 navrhovateľka vypovedala, že násilné správanie zo strany odporcu by pokračovalo aj v budúcnosti, pokiaľ by mohol opätovne prísť do bytu. Násilné a neprijateľné správanie vyplýva aj zo spisu 6C/43/2013, v ktorom súd nariadil predbežné opatrenie, pričom sa súd plne stotožnil s dôvodmi na jeho nariadenie, ktoré v návrhu uviedla navrhovateľka.

Z tvrdení navrhovateľky vyplýva, že dlhodobo pociťuje hrozbu násillia zo strany odporcu, neverí, žeby sa odporca mohol zmeniť a v prípade návratu do bytu, že by nepokračoval v neprijateľnom správaní. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka dostatočným spôsobom preukázala, že v prípade ďalšieho spolužitia odporcu v spoločnom byte, je toto ďalej nemožné a stále je daná hrozba možného násillia a ublíženia, či už navrhovateľke, alebo deťom účastníkov konania, ktoré súd v tomto smere považoval za blízke osoby, pretože všetci aj po rozvode manželstva spočiatku žili v spoločnej domácnosti a len v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia sa odporca z bytu vysťahoval.

V danom prípade je nesporné, že sú splnené všetky podmienky na vylúčenie odporcu z užívania bytu z dôvodu dlhotrvajúcej hrozby násillia zo strany odporcu voči osobám jemu blízkym (bývalej manželke-navrhovateľke a minimálne jednej dcére) spolužitie v byte nezniesiteľné, preto súd s poukazom na vyššie uvedené dôkazy vylúčil odporcu z užívania predmetného bytu v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 Obč. zák.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyni ako účastníčke, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal náhradu zaplateného súdneho poplatku 24,88 €, čo je suma súdneho poplatku z návrhu, ktorú ona platila, pretože bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 75% (uznesením tunajšieho súdu 8C/106/2013-39 zo dňa 18.07.2013), v dôsledku čoho zaplatila len sumu 24,88 eur titulom súdneho poplatku z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporcu, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa položky 1 písm. b) 1 sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba a ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, je súdny poplatok 99,50 eura.

Keďže odporkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 75% a súd jej návrhu vyhovel, zaviazal odporcu, aby zaplatil zvyšok súdneho poplatku, t.j. 74,62 €, a to podľa ust. § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť uvedené proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.